

Det vil være vanstelig at begrænse Beværtningen i Skibe til kun at maatte udøves en Time før eller efter Rejsen; derimod foreslaas det, at Beværtning kun maa gives Besætning og Passagerer.

Til Lovforslagets § 6, jfr. § 13.

Der turde vel næppe være Grund til at indbrømme Forening af Gæstgiveri med anden Næring, end Vognmandsnæring og Bageri næring samt for Landets Vedkommende Handel med Brændevin, Vin og stattepligtigt Ol , saakvemt Næringsstedet ligger uden for $1\frac{1}{2}$ Mil fra Købstaden.

Til § 8.

Medens Kommissionens Flertal anser de i § 8, første Stykke indeholdte Bestemmelser om Ublejning af Værelser for længere Tid samt om Beværtning af en fast Kreds af Gæster for heldige, skønner et Mindretal ikke rettere end, at der herved aabnes Pensionater og Høtel garnis et al. for stort Tælt for en Virksomhed uden Udkomst.

Kommissionen skal med Hensyn til den i Paragraffens første Stykke omtalte Beværtning med Mælk bemærke, at, om end Udskænkning af Mælk nu anses som Frinæring, udøves den væsentlig kun af Bagere, og man skønner heller ikke, at der er Grund til fremtidig at bibeholde den for andre end disse. Kommissionens Flertal har ment, at der endvidere burde tillægges Bagerne Beføjelse til Udskænkning af Sødavand samt The, Kaffe og Chokolade, idet man maa anse en saadan Udøvelse af Bagerens Ret som en i og for sig rimelig Følge af, at den nuværende Konditornæring bortfalder.

Et Mindretal maa derimod fraraade en saadan udvidet Salgsret for Bagerne.

I Forbindelse hermed skal Opmærksomheden henledes paa vedlagte Andragende til Kommissionen fra Kjøbenhavns Konditorforening, hvori udtales Ønske om, at Bagerne ikke skulle have Ret til Kagebagning, men at dette skal forbeholdes Konditorerne. Kommissionen kan imidlertid ikke se nogen Grund til at afvige fra den gældende Bestemmelse i Næringslovens § 20 d. og e., hvorefter Bagerne have Ret til Kagebagning, da det jo kun her vilde dreje sig om, at den paagældende skulde tage baade Bager- og Kagebager-Borgerstab. Snarere kunde der være Anledning til kun at give Bager-Borgerstab og altsaa at lade det særlige Kagebager-Borgerstab falde bort.

Efter Lovforslaget omfatter det Værtskushold for Arbejdere i Fabriker og lignende Arbejdssteder, som skal kunne udøves uden Udkomst, ikke Udskænkning af Brændevin m. m. En saa betydelig Indskrænkning i den nuværende fri Afgang til Beværtning og Udskænkning under de angivne Forhold maa Kommissionen af flere Grunde anse for uheldig. En Beværtning, udøvet for Arbejderne alene i Arbejdsgivernes, for uvedkommende ikke tilgængelige Lokaler og af en af Arbejdsgiveren antagen Vært, maa nemlig anses som et meget heldigt Mittel til at holde Arbejderne paa Arbejdsstedet og forhindre dem fra at søge hen til almindelige Beværtninger; og, da Arbejdsgiveren er i Stand til at forbeholde sig Kontrol med den Maade, hvorpaa Udskænkningen finder Sted, saaledes at overdreven Nydelse kan modvirkes, vil det være betænkeligt at træffe Bestemmelser, hvorved en saadan Beværtning har Udset til at miste sin Betydning, og Kommissionen ser ikke rettere end, at naar navnlig bajersk Ol ikke maa udskæntes, vil der være stor Sandsynlighed for, at den af Arbejdsgiveren kontrollerede Beværtning for Arbejderne ikke vil blive benyttet af disse, og at netop det modsatte af det ved Lovforslaget tilsigtede Djemed, nemlig en Indskrænkning af Nydelsen af spirituøse Drikke, vil blive Følgen.

Under Lit. a. foreslaar man medoptaget Bepisning af Lærere og Elever ved Skoler og i lignende Forhold.

Til § 14.

I første Stykke foreslaas tilføjet, at Udskænkning til Personer under 16 Aar dog maa ske, naar disse ere i Følge med voksne.

Forlaget om, at paa Folketjens Helligdage maa Udskænkning ikke finde Sted før efter Kl. 4 Eftermiddag, har Kommissionens Flertal ikke kunnet tiltræde, idet man nemlig selv om en saadan Forbudsbestemmelse kunde lade sig overholde i Praksis — hvad man betvivler — formener, at en saa dybt indgribende Forandring i det hidtil tilvante paa forskellig Maade vilde blive følt som en Byrde af Befolkningen, uden at noget væsentligt Fremstridt kan antages derved at ville blive naaet. Derimod har man ment, at der ved Loven kunde gives Afgang til gennem Bestemmelser, trufne ved Politivedtægter, at fastsætte nærmere Regler om Beværtningslokalernes Beslaffenhed og andre Ordens-